

Forslag til folketingsbeslutning om en finansieringsfond for boligbyggeri.

Fremsat den 27. januar 1970 af *Omann, Kurt Brauer, Poul Dam og Arne Larsen.*

Med de formål

- at sikre en planmæssig boligproduktion,
 - at mindske afstanden mellem gammel og ny leje ved nedbringelse af lejen for nybyggeri,
 - at fremme den private opsparing og
 - at fjerne inflationspresset fra jordejendom
- opfordrer folketinget regeringen til

at oprette en finansieringsfond, der sørger for den samlede lånfinansiering af alt nybyggeri til boligudlejningsformål.

Finansieringsfonden skal fungere efter følgende retningslinjer:

1) Der ydes for hvert boligbyggeri et annuitetslån til parikurs af størrelse svarende til 94 pct. af vurderingen og til rente ikke over 6 pct. og med en løbetid på 30 år. Rente- og afdragsydelse reguleres i henhold til reguleringspristallet. Passende rater

kan udbetales under byggeriets forløb, så at byggelån overflødiggøres.

2) Udlånsmidlerne tilvejebringes ved salg af værdifaste, indeksregulerede statsobligationer til 6 pct. og 30 års løbetid. I det omfang der ikke herigennem opnås dækning for de udbetalte lån, suppleres udlånsmidlerne med statsmidler.

Lån ydes til såvel almennyttige boligselskaber som til nyoprettede, selvejende institutioner på betingelse af

- a. at byggeriet omfattes af en landsplan for boligbyggeri,
- b. at selskabernes og de selvejende institutioners midler alene må anvendes til boligformål, og at der organiseres beboerdemokrati,
- c. at såvel grundpris, opførelsesomkostninger som kvalitet og boligmiljø ligger inden for nærmere fastlagte rammer og lejen gøres omkostningsbestemt.

Bemærkninger til forslaget.

Forslaget bygger på den grundforudsætning, at boligproduktionen er en samfundsopgave af så fundamental betydning, at staten må garantere dens løsning i overensstemmelse med en landsomfattende plan.

Det har hidtil været en hindring for byggesektorens udvikling, at en rolig byggerytme ikke kunne påregnes, og at planlægning derfor var umuliggjort. Modernisering af byggeprocessen er ikke slået igennem, medens prisfordyrende sædvaner er indført, hver gang en pludselig byggeaktivitet har afløst et byggestop.

Der må derfor udstedes en generel statslig

garanti for det planlagte byggeris finansiering, løsrivet fra konjunkturpolitiske indgreb.

Finansieringsformerne har i sig selv været omkostningsfremmende, uoverskuelige og lidet egnede til at tiltrække privat opsparing.

Forslaget indebærer ét statsligt lån i hver byggesag med udbetalingsmuligheder under opførelsen, så at man undgår den bankmæssige byggelånsadministration, tidkrævende låneansøgninger til tre-fire forskellige reallånsinstitutter og de tilsvarende vurderingsforretninger. For det opsparende publikum indebærer forslaget en attraktiv anbringelsesform i statspapirer, hvor forskelle alene